

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៧/០៣១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីក្រុមហ៊ុន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៧ មីនិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភា បានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី ៧ មីនិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ក្រុមប្រឹក្សា

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពីវិធាន លក្ខខណ្ឌ ទីតាំង និងដំណើរការក្តីកម្រៃធននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងផ្តល់នូវការទូទាត់ ឬការសងជាសមូហភាពតាមលំដាប់ និងត្រឹមត្រូវតាមសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដោយយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលមកទូទាត់ ឬ សង និងផ្តល់នីតិសម្បទាដល់អាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល កាលណាការកំណត់ដែលមានផលប្រយោជន៍យល់ថាសមស្រប ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះពាណិជ្ជករ និងនីតិបុគ្គលដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

ពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យដូចខាងក្រោម :

- ១- កម្រៃធន សំដៅដល់ស្ថានភាពរបស់ពាណិជ្ជករ ឬ នីតិបុគ្គលមិនអាចទូទាត់សងបំណុលបាន ហើយត្រូវបានប្រកាសបញ្ជាក់ដោយតុលាការ ។
- ២- សិទ្ធិលើបំណុល សំដៅដល់សិទ្ធិទទួលបានការទូទាត់សងពីកូនបំណុល ឬ ការទូទាត់ពីទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលកើតមានឡើងមុនពេលបើកសំណុំរឿងកម្រៃធនដោយមិនគិតថាសិទ្ធិលើបំណុលនោះមានលក្ខខណ្ឌមិនទាន់ទូទាត់បាន ឬ មានភាពបង្ខាត់ឡើយ លើកលែងតែច្បាប់ចែងច្បាស់ថាជាសិទ្ធិលើបំណុលខាងរដ្ឋបាល ។

ក្រុមហ៊ុនមូលធន សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិតរួមមានក្រុមហ៊ុនមូលធន ក្រុមហ៊ុនមូលធនស្រុក ក្រុមហ៊ុនមូលធនស្រុក និងក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត ក្រុមហ៊ុនឡើងក្រុមច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ។

៤-ថ្ងៃចំណាយក្នុងសំណុំរឿង និងថ្ងៃចំណាយក្នុងការបន្តសំណុំរឿង សំដៅដល់ ប្រាក់ប្រដាប់ផ្តី ថ្ងៃចំណាយ និងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួលនិងការចំណាយរបស់អភិបាល បណ្តោះអាសន្ន ។

៥-តុលាការ សំដៅដល់តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយមានយុត្តា- ធិការលើសំណុំរឿងកម្រៃយធនតាមអំណាចនៃច្បាប់នេះ ។

៦-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទៅ ឬ ក្រុមហ៊ុន សហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិតដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ។

៧-បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធសំដៅដល់ :

ក-ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ចែងការរបស់ កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនមែនជាបុគ្គល

ខ-សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬ សហព័ទ្ធរបស់ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ការរបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនមែនជា បុគ្គល

គ-បុព្វញាតិ ឬ បន្ទាយាតិរបស់កូនបំណុល ឬ របស់បុគ្គលដូចបានរៀប រាប់ក្នុងចំណុច ក និងចំណុច ខ ខាងលើ

ឃ-សហព័ទ្ធរបស់បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច គ ខាងលើ

ង-កូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬ របស់បុគ្គលណាមួយ ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ឃ ខាងលើ

ច-បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះ កាន់កាប់ភាគហ៊ុនច្រើនជាង ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃភាគហ៊ុន ឬ ជាអភិបាល ឬ ជាអ្នកចាត់ ចែងការ

ឆ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះជាសហកម្មសិទ្ធិករ ឬ ជាអ្នកចាត់ចែងការ

ជ-ទឹកបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ដែលបុគ្គលដូចបាន រៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះ កាន់កាប់ដើមទុន លើសពី ៥% (ប្រាំ ភាគរយ) នៃភាគហ៊ុន ឬ ជាអភិបាល ឬ ជាអ្នកចាត់ចែងការ ឬ ជាសហកម្មសិទ្ធិករ

5/972

•••

ឈ-ជនដែលរស់នៅក្នុងស្រុកសាររបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល

ញ-រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលតាមមូលហេតុវិជ្ជាជីវៈ ឬ ទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្មជាមួយកូនបំណុល បុគ្គលនេះមានលទ្ធភាពប្រើព័ត៌មានសម្ងាត់ស្តីពីកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ឬ ហិរញ្ញវត្ថុរបស់កូនបំណុល

ដ-ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារពីកូនបំណុល ដែលមានតម្លៃលើសពី ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃសិទ្ធិលើបំណុលសរុបរបស់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ។

ឆ-ម្ចាស់បំណុល សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារសំណងពីកូនបំណុល ឬ ពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ។

៩-ម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា សំដៅដល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើទ្រព្យដែលកូនបំណុលបានដាក់ធានាកាតព្វកិច្ច ។ ម្ចាស់បំណុលនេះ មានសិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលសំណងមុនម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ។

១០-កូនបំណុល សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលក្ស័យធន ។

១១-ការទូទាត់ជម្រះ សំដៅដល់បើម្ចាស់បំណុលក្លាយជាកូនបំណុលវិញដោយចៃដន្យ ភាគីទាំង២អាចធ្វើការទូទាត់ជម្រះកាតព្វកិច្ចរៀងៗខ្លួនដោយកាត់កងបំណុលរទៅវិញទៅមក ។

១២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល សំដៅដល់គណៈកម្មការតែងតាំងដោយម្ចាស់បំណុលក្នុងចំណោមម្ចាស់បំណុល ដើម្បីបំពេញការងារតំណាងឱ្យ ផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងមូល ។

មាត្រា ៥.-

១-បណ្តឹងឧបស្ស័យ ឬ បណ្តឹងជំទាស់ មិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការលើបណ្តឹងសុំលើកសំណុំរឿងក្ស័យធនឡើយ ។

ប្រសិនបើបណ្តឹងបែបនេះមិនមានលើកលែងពីបទប្បញ្ញត្តិពិសេសទេ បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមសវនកម្មសម្រាប់រយៈកម្មអនុវត្ត ។

ជំពូកទី ២

ការចិញ្ចឹមសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃ

កម្មវត្ថុ មូលហេតុ និងបណ្តឹង

មាត្រា ៦.-

១-ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍អាចប្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃតាមច្បាប់នេះ ទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាពាណិជ្ជករ និងជាធីតិបុត្តលដូចខាងក្រោម :

ក-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ ធីតិបុត្តលដែលបង្កើតឡើង តាមច្បាប់នៃព្រះ-
រាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ-រូបវន្តបុត្តលដែលមានលំនៅឋាន និងទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណា-
ចក្រកម្ពុជា

គ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ ធីតិបុត្តល ដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស
ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឃ-រូបវន្តបុត្តលដែលមានលំនៅឋានក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែល
មានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-សំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃដែលបើកតាមច្បាប់នេះទល់នឹងបុត្តល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្ម
សិទ្ធិដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចទី ១.ក និង ១.ឃ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះតែទ្រព្យ-
សម្បត្តិរបស់បុត្តល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និងមានទិស្នាក់ការកណ្តាលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ទ្រព្យសម្បត្តិខាងក្រោម
នេះត្រូវចាត់ទុកថាស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

ក-រូបទ្រព្យដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ-ទ្រព្យសម្បត្តិ និងសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិផ្សេងៗទៀតដែលតម្រូវឱ្យចុះបញ្ជី
តាមច្បាប់ ឬតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

សំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃមិនអាចត្រូវបានបើកតាមច្បាប់នេះ ទល់នឹងកូនបំណុល ឬ
បុត្តលដែលជាបុត្តលស្ថិតនៅក្រោមវិសាលភាពនៃច្បាប់ស្តីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិង

ហិរញ្ញវត្ថុ ច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង និងច្បាប់ស្តីពីការបោះផ្សាយ និងការផ្សព្វផ្សាយមូលបត្រ
មហាជន លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិចែងក្នុងច្បាប់ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៧._

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនប្តឹងដោយកូនបំណុល ឬ ដោយម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើន
នាក់ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនដែលមានសុពល-
ភាព និងដល់កាលកំណត់សងដែលមានទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)
រៀល គឺជាមូលហេតុនៃការលើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុលនោះ លើកលែង
តែកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយដែលនាំឱ្យមានបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុច
៣ រហូតដល់ចំណុច ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចសម្រេចកែប្រែចំនួនប្រាក់កាតព្វកិច្ចអប្បបរមានៃ
ជាមូលហេតុនៃការលើកសំណុំរឿងក្ស័យធនដូចបានចែងក្នុងចំណុចទី ១ ខាងលើបាន ។

មាត្រា ៨._

១-បណ្តឹងសុំលើកសំណុំរឿងក្ស័យធនអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ម្ចាស់
បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

២-បណ្តឹងសុំលើកសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងចុះ
ហត្ថលេខាដោយអ្នកប្តឹង ។ បណ្តឹងសុំនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោម :

- ក-ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់កូនបំណុល
- ខ-ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកប្តឹង
- គ-មូលហេតុតាមមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ ដែលជាបង្អែកនៃបណ្តឹង
- ឃ-សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីកាលៈទេសៈដែលនាំឱ្យមានមូលហេតុនៃបណ្តឹង
- ង-ភស្តុតាងជាបង្អែកនៃបណ្តឹង រាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ឯកសារភ្ជាប់ដែលអាច

ផ្តល់ទម្ងន់ដល់បណ្តឹង

៣-បញ្ជីរាយនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុលបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់
សំណុំរឿងក្ស័យធនរបស់ម្ចាស់បំណុល និងទឹកប្រាក់ដែលគេទាមទារ ក្នុងករណីដែល
កូនបំណុល ។

9/97-0

៣-ការពិនិត្យពាក្យបណ្តឹង ការបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ការដាក់ប្រាក់ភោគលើបណ្តឹង ត្រូវអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

មាត្រា ៩.-

១-ក្នុងករណីដែលកូនចំណុលដែលមានលទ្ធភាពបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ដូច បានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ដែលផលកាលកំណត់អនុវត្ត នឹងនៅមានសុពលភាពក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទត្រូវសង កូនចំណុលនោះត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹង បើកសំណុំរឿងក្រុមជនទល់នឹងខ្លួនឯង ។

២-ក្នុងករណីដែលកូនចំណុលជាបុគ្គល កូនចំណុលនេះត្រូវមានកាតព្វកិច្ច ចាត់វិធានការបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមជននេះ ស្របតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ។ ក្នុងករណី ដែលកូនចំណុលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ ក្រុមហ៊ុនមូលធន ផ្អែកតាមករណីនីមួយៗ អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ការគ្រប់រូប ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចាត់វិធានការបណ្តឹងសុំបើក សំណុំរឿងក្រុមជននេះ ស្របតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ។

៣-បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើដោយចេតនា ឬ ដោយការធ្វេសប្រហែសក្តី ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះ ម្ចាស់ចំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់របស់កូនចំណុលលើការខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ ពីការខកខាននោះ ។ បើកាតព្វកិច្ចបានបង់ចំណុចទី ២ ខាងលើធ្លាក់ទៅលើបុគ្គលច្រើន នាក់ បុគ្គលដែលមានចេតនា ឬ មានការធ្វេសប្រហែសទាំងនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ផង និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នាផង ចំពោះការខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ពីការមិន បានបំពេញកាតព្វកិច្ចនោះ ។ បើសំណុំរឿងក្រុមជននេះត្រូវបានរៀបចំលើកូនចំណុល ការខូចខាតនេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវចាត់ វិធានការក្នុងនាមម្ចាស់ចំណុលទាំងអស់ដើម្បីទារសំណងខូចខាតទាំងនេះ ។

មាត្រា ១០.-

ក្នុងករណីត្រូវធ្វើពាក្យបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមជនរបស់ម្ចាស់ចំណុល ឬ របស់ កូនចំណុលមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការឱ្យទៅកូនចំណុល មិនឱ្យលើសពីរយៈពេល ១០(ដប់)ថ្ងៃធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃបណ្តឹងនោះ ចូលដល់តុលាការ ។

មាត្រា ១១.-

១-ចាប់ពីពេលដាក់ពាក្យប្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធនាហូតដល់ពេលតុលាការ
ចេញសេចក្តីសម្រេចឱ្យបើកសំណុំរឿងក្រុមធន តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចតែងតាំង
អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបស់កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល
អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ឬ សមស្របដើម្បីការ
ពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល ។ ជាពិសេសរឿយលំឃើញថាចាំបាច់ អភិបាល
បណ្តោះអាសន្នអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅតុលាការដើម្បីឃាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ល្បួរបណ្តឹង
ទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា ឬ ភ្នាក់ងារកិច្ចធានា ដែលប្តឹងទល់នឹងកូនបំណុល ឬ
ទ្រព្យសកម្ម ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ។

៣-រាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលសម្រេចតាមចំណុចទី ១ និងចំណុចទី ២
នៃមាត្រានេះ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមសារព័ត៌-
មានប្រចាំថ្ងៃ ។

ជំពូកទី ៣

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធន

មាត្រា ១២.-

១-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធនរបស់កូនបំណុល
ឱ្យ បានជាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ក្រោយពីបានទទួលបណ្តឹងសុំ ហើយទោះជាក្នុង
ករណីណាគឺត្រូវបើកសវនាការមិនឱ្យលើសពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួល
ពាក្យបណ្តឹង ។

២-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បំណុល
អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិត
ចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

៣-កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ មាន
សិទ្ធិប្តឹងឱ្យតុលាការ ។

1977V

មាត្រា ១៣.-

១-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថា បណ្តឹងសុំមានមូលហេតុសមស្របនោះ តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដើម្បី :

ក-បើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-តែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នតាមមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ

គ-កំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ចាប់ពី ៣០ (សាមសិប)

ថ្ងៃ តែមិនត្រូវលើសពី ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ឃ-បញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់នៃការដាក់ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារដែលត្រូវមានរយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលនេះ តុលាការត្រូវពិនិត្យថា តើកូនបំណុលបានដាក់ជូនសំណើផែនការសុំសម្របសម្រួលដែលកូនបំណុលអះអាងថា ផែនការនោះមាន ឬ គ្មានការគាំទ្រពីម្ចាស់បំណុល ។

៣-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថា គ្មានមូលហេតុសមស្របដែលជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងនេះ ឬ បើបណ្តឹងនេះធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល ដោយរួមជាមួយកូនបំណុលគឺជាឧបាយកល ឬ មានបំណងទុក្ខវិក តុលាការត្រូវសម្រេចលើកបណ្តឹងសុំនេះចោល ។

៤-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ លើកបណ្តឹងសុំក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់សវនាការលើបណ្តឹងសុំ ។

៥-កូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលអាចប្តឹងជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

មាត្រា ១៤.-

១-នៅពេលចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ នៅពេលណាចេញសេចក្តីសម្រេចនេះ តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យជម្រះបញ្ជីលើអាជីវកម្ម

Handwritten signature or mark.

Handwritten mark or signature.

របស់កូនបំណុល ប្រសិនបើកុលាការយល់ថាអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុលពីមុនមិនអាចនឹងមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ ហើយមិនអាចមានការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល ។

២-កុលាការអាចចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យ ជម្រះបញ្ជីតាមចំណុចទី ១ ឬ តាមការស្នើសុំរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

មាត្រា ១៥.-

សំណុំរឿងក្រុំយធនត្រូវចាត់ទុកថាបានបើកនៅកាលបរិច្ឆេទដែលកុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន ។

មាត្រា ១៦.-

១-សំណុំរឿងក្រុំយធនមិនត្រូវបើកឡើយ ហើយបណ្តឹងសុំត្រូវបានលើកចោល បើទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលមានចំនួនមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធី ។

បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើមានបុគ្គលពាក់ព័ន្ធណាមួយផ្តល់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ជាមុនសម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនីតិវិធី ។

២-បុគ្គលដែលបានផ្តល់ប្រាក់ជាមុនតាមចំណុចទី ១ កថាខណ្ឌទី ២ អាចទាមទារ

យកប្រាក់នោះវិញពីរូបវន្តបុគ្គលដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងនីតិវិធីបើកសំណុំរឿងក្រុំយធនទល់នឹងកូនបំណុល នៅពេលដែលមានបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន ។ ការទាមទារយកប្រាក់នោះវិញអាចធ្វើបានក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលបានផ្តល់ប្រាក់ទៅឱ្យរូបវន្តបុគ្គលនោះ ។ ក្នុងករណីដែលមានវិវាទទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលថារូបវន្តបុគ្គលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន រូបវន្តបុគ្គលនោះត្រូវផ្តល់ភស្តុតាងថាខ្លួនមិនបានខកខានក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទេ ។

12/12

១-នៅពេលបដិសេធបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន ដោយសារបណ្តឹងសុំនោះ គ្មានមូលហេតុសមស្រប តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអ្នកប្តឹងចេញសងកូន បំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលនូវថ្លៃចំណាយថ្លូវច្បាប់ទាំងអស់ដែលភាគីទាំងឡាយបានចំណាយ ក្នុងការចូលរួមក្នុងបណ្តឹងសុំនេះ ។

២-បើតុលាការរកឃើញថា បណ្តឹងសុំនេះធ្វើឡើងដោយមានឧបាយកល ឬ បំណង ទុច្ចរិត ឬ ដោយចេតនាទំលាក់កំហុសទៅលើកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល តុលាការសម្រេច បង្គាប់ឱ្យអ្នកប្តឹងទទួលខុសត្រូវចេញសំណងទូទាត ដែលបង្កឡើងដោយបណ្តឹងសុំនេះ ។

មាត្រា ១៨.-

១-សេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្រុំយធនត្រូវចុះផ្សាយជាសាធារណៈក្នុង សារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យចុះបញ្ជី និងការិយាល័យកម្ពុជា ព័ត៌មានដែលគ្រប់គ្រងសិទ្ធិប្រាតិភោគឱ្យនាប់ចុះផងដែរ ។

២-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងរួមទាំងការចុះផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំ ថ្ងៃ យ៉ាងហោចណាស់ពីរ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្រកាសពីព័ត៌មានដូចខាង ក្រោមនេះ ៖

ក-បញ្ជាក់ថាសំណុំរឿងក្រុំយធនត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-ថ្ងៃផុតកំណត់សម្រាប់ការដាក់ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរ និងអាសយដ្ឋានដែលត្រូវបញ្ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរនេះទៅឱ្យ

ក-ប្រកាសពីពេលវេលា និងទីកន្លែងបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

៣-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបាន ទទួលសេចក្តីប្រកាសរបស់កូនបំណុលដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ ដែលបានប្រើឈ្មោះក្នុងសេចក្តីប្រកាសនោះ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ២-ក ដល់ចំណុច

២-ខ នៃច្បាប់នេះ ។

13/47

ជំពូកទី ៤
អាណាតតែការកម្មសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃ
ផ្នែកទី ១
អាណាតតែការនៅ

មាត្រា ១៩.-

១- បន្ទាប់ពីតុលាការសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃ និង រហូតទាល់តែសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃនេះត្រូវបានបញ្ចប់ តុលាការត្រូវល្អិតល្អន់ដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធី ឬ បណ្តឹងផ្សេងទៀតទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ ដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បំណុល ឬ ក្នុងនាមម្ចាស់បំណុលទល់នឹងកូនបំណុល ឬ ទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល ។

២- ក្នុងករណីដែលយល់ឃើញថាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៅមានផលប្រយោជន៍ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យម្ចាស់បំណុលយកទ្រព្យដែលដាក់ធានាតាមហ៊ុំប៉ូតែកទៅកាន់កាប់ និងលក់ទ្រព្យធានាដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬ អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលនេះ ប្រើប្រាស់ទ្រព្យធានាតាមមធ្យោបាយផ្សេង ដោយតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលទទួលបានការទូទាត់វិលោះបំណុលពីការប្រើប្រាស់នោះ ។

៣- ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល ដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទូទៅ ការល្អិតល្អន់ក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះ រាល់បណ្តឹង ដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុលរបស់កូនបំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ ។

ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិត ការល្អិតល្អន់ក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់បណ្តឹងដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុលរបស់កូនបំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករទូទៅ ។

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ ដែលអាចទាមទារឱ្យសហកម្មសិទ្ធិករទទួលខុសត្រូវលើបំណុលនៃកូនបំណុល ក្នុងកំឡុងពេលដំណើរការសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃ ។

៤-ការល្អរបណ្តឹងតាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលទាក់ទងនឹងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួល និងថ្លៃចំណាយរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត ដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។

មាត្រា ២០.-

- ១-ការបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ត្រូវកំណត់ពីទ្រព្យនៃកូនបំណុល ។
- ២-ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ និងសិទ្ធិលើបំណុលគ្រប់ប្រភេទ ដែលកូនបំណុលមានផលប្រយោជន៍ពីកម្មសិទ្ធិ ឬ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដែលកូនបំណុលមានសិទ្ធិទទួលនៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ឬ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ ។

៣-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាបុគ្គល ទ្រព្យសម្បត្តិដូចខាងក្រោមមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យនៃកូនបំណុលទេ :

- ក-ទឹកថ្លៃដែលជាលំនៅឋានចម្បងរបស់កូនបំណុល ដែលមានតម្លៃមិនលើសពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល តាមតម្លៃទីផ្សារ
- ខ-ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិលើបំណុលដែលក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីលើកលែងមិនឱ្យអនុវត្តប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ។

មាត្រា ២១.-

ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែង និងសិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា ២២.-

កូនបំណុលត្រូវសហការជាមួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព និងត្រូវផ្តល់ជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននូវព័ត៌មានចាំបាច់ទាំងអស់ ដែលទាក់ទងនឹងអាជីវកម្ម

មាត្រា ២៣.-

១-ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន និងកិច្ចការផ្សេងទៀតអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានសិទ្ធិអំណាចដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ធ្វើជាតំណាងក្នុងបំណុល និងចាត់ចែងអាជីវកម្មរបស់ក្នុងបំណុលក្នុង សំណុំរឿងកម្រៃធន

ខ-ទទួលសំណុំលិខិតរបស់ក្នុងបំណុលតាមប្រៃសណីយ៍ និងតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកដែលធ្វើជូនក្នុងបំណុល លើកលែងតែសំបុត្រ និងលិខិតទាក់ទងដែលមានលក្ខណៈ ធានាទាំងស្រុង

គ-អនុវត្តបន្តអាជីវកម្មរបស់ក្នុងបំណុល ប៉ុន្តែចំពោះតែវិសាលភាពដែលចាំ បាច់ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនៃសំណុំរឿងកម្រៃធន

ឃ-ទទួលទ្រព្យសកម្មរបស់ក្នុងបំណុល រាប់បញ្ចូលទាំងបញ្ជីគណនេយ្យ និង ឯកសាររបស់ក្នុងបំណុល

ង-ប្រមូល និងបញ្ជូលក្នុងទ្រព្យរបស់ក្នុងបំណុលនូវទឹកប្រាក់ ដែលនៅជំពាក់ ពីការលក់ភាគហ៊ុនរបស់ក្នុងបំណុល ឬ ការផ្ទេរភាគខុសដែលសហកម្មសិទ្ធិករមិនទាន់បង់ ជូនក្នុងបំណុល

ច-ប្រើប្រាស់ និងយកទ្រព្យសកម្មរបស់ក្នុងបំណុលធ្វើពាណិជ្ជកម្ម រាប់បញ្ចូល ទាំងការលក់ទ្រព្យសកម្ម ដែលគ្មានជាប់សិទ្ធិពីទ្រព្យធានា និងការបញ្ជី

ឆ-ទទួលបន្ទុកជាតំណាងក្នុងបំណុលដែលជាភាគីក្នុងការដោះស្រាយសំណុំ រឿងក្នុងតុលាការ

ជ-រៀបចំបញ្ជីនៃការទាមទារបំណុល

ឈ-អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលលក់ទ្រព្យសកម្មដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិលើទ្រព្យ ធានារបស់ម្ចាស់បំណុលដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ហើយយកថ្លៃលក់ទ្រព្យសកម្ម នោះមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល

ញ-រក្សាទុកដោយឡែកនូវទ្រព្យសកម្មដែលបង្កការស្មុគស្មាញដល់ទ្រព្យរបស់

16/47

ដ-ស្នើសុំឱ្យតុលាការពិនិត្យរាល់បញ្ហារបស់បុគ្គល ដែលទាក់ទិននឹងអាជីវកម្ម
របស់កូនបំណុល

ឋ-បញ្ឈប់ លុបចោល ឬ ប្រកាសមោឃភាព នូវប្រតិបត្តិការអាជីវកម្ម កិច្ច
សន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ លិខិតផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ដែលកូនបំណុលជាភាគី ដោយអនុលោមតាម
ច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឌ-កោះប្រជុំ និងរៀបចំកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ

ឍ-រៀបចំនិងលើកសំណើផែនការសម្របសម្រួល បើមានការចាំបាច់

ណ-ជួលក្នុងការងារ និងអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីបម្រើកិច្ចការជាជំនួយការក្នុង
ការកិច្ចរបស់ខ្លួន

ក-ធ្វើគ្រប់សកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញការកិច្ចរបស់
ខ្លួន ដែលស្របតាមគោលបំណងនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

ខ-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសដើម្បីបំពេញបន្ថែមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពី
សិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៤.-

១-ចាប់ពីថ្ងៃដែលត្រូវបានតែងតាំងរហូតដល់ពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិ-
បាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវ :

ក-បន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ប្រសិនបើអាជីវកម្មនេះអាចបន្តបានហើយ
នៅមានផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច

ខ-សិក្សា និងវិភាគពីស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុល និង
លទ្ធភាពនៃការស្តារនីតិសម្បទាឡើងវិញរបស់កូនបំណុល និង រៀបចំរបាយការណ៍ដូចមាន
ចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-ក្នុងការបំពេញការកិច្ចរបស់ខ្លួន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្រើប្រាស់ បទពិសោធន៍
ក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់កូនបំណុលតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

មាត្រា ២៥.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់បំណុល តាមរយៈកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលមុននឹងធ្វើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម :

ក-លក់អចលនទ្រព្យរបស់កូនបំណុលតាមកិច្ចសន្យាឯកជន

ខ-លក់ ឬ ផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយរបស់កូនបំណុលទៅឱ្យបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ទោះជាតាមមធ្យោបាយណាផ្ដី

គ-អនុវត្តប្រតិបត្តិការណាមួយដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការអនុម័ត ឬ ការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល ។

២-រាល់ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តដូចកិច្ចសន្យាទី ១ ក និង ខ នៃមាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកជាការរំលោភលើការកិច្ចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ហើយនាំឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននេះមានការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន ចំពោះការខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ឬ ដល់ភាគីណាមួយក្នុងរឿងក្តីនេះ ។

មាត្រា ២៦.-

១-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវកំណត់តម្លៃលើទ្រព្យធានាដែលកាន់កាប់ដោយម្ចាស់បំណុល ដែលកូនបំណុលបានដាក់បញ្ចាំតាមគោលការណ៍សុចរិត ។ ការវាយតម្លៃរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាការកំណត់តម្លៃត្រឹមត្រូវលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល លើកលែងតែមានការតវ៉ាពីកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលលើសពីតម្លៃ ដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ឬ មិនទាន់ទូទាត់គ្រប់បន្ទាប់ពីការយកថ្ងៃលក់ទ្រព្យធានាមកសង ត្រូវមានសិទ្ធិទទួលការទូទាត់ពីសំណុំរឿងក្ស័យធនដូចគ្នានឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានកិច្ចធានាដែរ ។ បញ្ញត្តិនេះមិនអនុវត្តទេលើទ្រព្យធានាត្រូវបានកូនបំណុលផ្តល់សម្រាប់ធានាបំណុលណាមួយដែលមិនមែនជាកូនបំណុល ។

៣-មុនពេលផុតរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ដែលបានកំណត់តាមចំណុចទី ១ នៃ មាត្រានេះ ការវាយតម្លៃមិនត្រូវអនុវត្តទេប្រសិនបើ :

ក-តុលាការបានបង្គាប់ឱ្យចាប់ផ្តើមជម្រះបញ្ជីលើអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ឬ

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានលក់ ឬ បានអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលលក់ ទ្រព្យសកម្មតាមច្បាប់ជាធរមានដែលបានដាក់ធានា ឬ អនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិលើទ្រព្យ ធានា និងយកថ្លៃលក់ទ្រព្យនោះមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៧._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ថ្លៃម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រតិភោគលើ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនូវការប្រាក់ទាំងអស់ដែលកើតឡើង គិតតាមអត្រាការប្រាក់ នៃកិច្ចសន្យាលើទ្រព្យធានា ។ បើសិទ្ធិលើទ្រព្យធានាត្រូវបានផ្តល់ដើម្បីធានាបំណុលរបស់ បុគ្គលណាមួយក្រៅពីកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបង់តែការប្រាក់ដែលកើត ពីការដាក់ទ្រព្យធានា ប្រសិនបើបុគ្គលនោះគ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ប្រាក់ដែលដំណាក់ម្ចាស់ បំណុល ។

២-ក្នុងករណីគ្មានអត្រាការប្រាក់កំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា អត្រាការប្រាក់ត្រូវគណនា តាមអត្រាការប្រាក់ទីផ្សារ ។

៣-អត្រាការប្រាក់តាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះដែលត្រូវបង់ប្រចាំខែត្រូវអនុវត្តតែ នៅពេលផុតរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿងក្រុំយុត្តិធម៌ ហើយ បន្តបង់ក្នុងរយៈពេលដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានលក់ទ្រព្យនោះ ។ ប្រាក់បានពី ការលក់ត្រូវបានយកមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៨._

១-តុលាការអាចសម្រេចថាកូនបំណុលជាបុគ្គល និងគ្រួសាររបស់កូនបំណុល អាចទទួលបាន មិនអាចទទួលបានចំណែកពីការថែរក្សាទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

កូនបំណុលមានសេចក្តីសម្រេចពីតុលាការតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ អភិបាល បណ្តោះអាសន្ន មិនអាចយកការយល់ព្រមពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល អាចដកថ្លៃថែរក្សា

19/4+V

ទ្រព្យកូនបំណុលទៅឱ្យកូនបំណុលដែលជាបុរសបុគ្គល និងទៅឱ្យ គ្រួសាររបស់កូនបំណុល តាមកម្រិតចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ការរស់នៅ ។

មាត្រា ២៩.-

១-យ៉ាងយូរបំផុត ១៤ (អប់បួន) ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុល ត្រូវដាក់ជូនតុលាការ និងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននូវសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរដែលចែងលំអិតអំពី :

ក-ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និង

ខ-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុល ដោយបញ្ជាក់ពីឈ្មោះម្ចាស់បំណុល អាសយដ្ឋាន និងសេចក្តីបញ្ជាក់សង្ខេបអំពីបំណុលដែលជំពាក់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ ។

២-កូនបំណុលត្រូវយល់ព្រមឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យលើទ្រព្យសម្បត្តិនិងកិច្ចការអាជីវ- កម្មរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលមានសំណើពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ តុលាការ ។

ផ្នែកទី ២

កាត់ថវាក្នុងការពារ និងការទ្រទ្រង់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល

មាត្រា ៣០.-

១-នៅពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន បើកិច្ចសន្យារវាងកូនបំណុល និង ភាគីនៃកិច្ច សន្យាមិនទាន់បានអនុវត្តចប់សព្វគ្រប់ដោយកូនបំណុល ឬ ដោយភាគីនៃកិច្ចសន្យា អភិ- បាលបណ្តោះអាសន្នអាចសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាត្រូវតែប្រកាសពី សេចក្តីសម្រេចនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនភាគីនៃកិច្ចសន្យា ក្នុងរយៈពេល

៣០ (សាម សិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយ

លក្ខណ៍អក្សរដែលចេញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ កិច្ចសន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថា

បានបញ្ចប់ រយៈពេលក្រោយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចដាក់បណ្តឹងសុំទាមទារសំណងខូចខាតក្នុងឋានៈជា

សំណើដាក់បញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលបានពាក្យសុំតុលាការពេលជាលាយលក្ខណ៍

29/12/07

អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេលដែលក្នុងរយៈពេលនេះ អភិ-
បាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេចថាត្រូវបន្ត ឬ មិនត្រូវបន្តកិច្ចសន្យា
។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះ មិនត្រូវមានរយៈពេលលើសពី ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃឡើយ ។

៣-ភាគីនៃកិច្ចសន្យាក៏អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនអភិបាលបណ្តោះ
អាសន្នគ្រប់ពេលវេលា បានដែរ ដោយសុំឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគោរពតាមកិច្ចសន្យា
នេះ ។ ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុង
រយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីនៃកិច្ចសន្យាបានដាក់សំណើនោះ កិច្ច
សន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានបញ្ចប់ ហើយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចប្តឹងទាមទារសំណងខូច
ខាតក្នុងឋានៈជាម្ចាស់ចំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលពាក្យសុំពន្យារពេល
ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារអំឡុងពេលមួយ
ដែលក្នុងរយៈពេលនេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេចថា ខ្លួនត្រូវ
គោរពតាម ឬ មិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះមិនត្រូវមានរយៈ
ពេលលើសពី ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃឡើយ ។

៤-ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាជាកិច្ចសន្យាទិញ-លក់មូលបត្រ សិទ្ធិ ឬ ទំនិញដទៃទៀត
ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះនៅក្នុងទីផ្សារ ឬ ទីផ្សារមូលបត្រជាផ្នែកមួយ
នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌទូលំទូលាយដែលរួមបញ្ចូលនូវកិច្ចសន្យាជាច្រើន ការសម្រេច
របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នថាត្រូវបន្តកិច្ចសន្យា ត្រូវតែធ្វើឡើងសម្រាប់ជាអត្ថប្រយោជន៍
ដល់កិច្ចសន្យាទាំងអស់តាមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌរួម ។

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនអាច

សម្រេចបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាមួយចំនួនដែលមានក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌនេះឡើយ ។

៥-ចំពោះការសម្រេចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាដែល
តម្រូវឱ្យមានការបង់ប្រាក់ជាទៀងទាត់ចំពោះភាគីនៃកិច្ចសន្យា ការសម្រេចនេះមិនមាន
អានុភាពកំណត់ការបង់ប្រាក់ដែលមិនគ្រាន់ បានបង់មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនឡើយ ។

សំណើសុំលើចំណុលដែលកើតចេញពីកិច្ចសន្យា ដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន
បានសម្រេចបន្តអនុវត្ត ត្រូវចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលដែលធ្វើ

2/97W

ឡើង ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយត្រូវអនុ-
លោមតាមលំដាប់អាទិភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣១._

១-សេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់មិនត្រូវបញ្ចប់ កែប្រែ ឬ កាត់ផ្តាច់ពីអភិបាលបណ្តោះ
អាសន្ន ឬ កូនបំណុល ដោយផ្អែកតែលើមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹង
កូនបំណុល ឬ មូលហេតុដែលកូនបំណុលនៃជំពាក់ថ្ងៃសេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់ដែលបាន
ប្រើប្រាស់ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននេះឡើយ ។

២-ដោយគ្មានប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការសម្រេចបន្ត
អនុវត្តកិច្ចសន្យាដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ អ្នកផ្តល់សេវាប្រើប្រាស់ចាំ
បាច់អាចបដិសេធការបន្តកិច្ចសន្យាក្នុងការផ្តល់សេវាជូនកូនបំណុល បើអភិបាលបណ្តោះ
អាសន្នមិនបានផ្តល់កិច្ចធានាបង់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិត
ចាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនក្នុងរូបភាពជាប្រាក់កក់ ឬ ប្រាក់ធានាសម្រាប់សេវាដែល
ត្រូវផ្តល់តាមការបន្តកិច្ចសន្យា បន្ទាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៣២._

តាមបណ្តឹងរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងក្រោយពេលស្តាប់សវនាការរបស់
ភាគីម្ខាងទៀត តុលាការអាចសម្រេចចាត់ទុកជាមោឃៈ នូវប្រតិបត្តិការមួយចំនួន ហើយអាច
ប្រកាសវិធានការសមស្របតាមមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ប្រតិបត្តិការចាត់លាក់ទាំងនោះ
មានដូចខាងក្រោម :

- ១-ប្រតិបត្តិការដែលធ្វើឡើងដោយកូនបំណុលក្នុងគោលបំណងបង្ខំ ម្ចាស់
បំណុលដោយលាក់បំបាំងទ្រព្យរបស់ខ្លួនមិនឱ្យម្ចាស់បំណុលរកឃើញ ។
- ២-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៣(បី) ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំ
រឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលមិនបានទទួលតម្លៃតម្លៃបស្ចង្សពីប្រតិបត្តិការនោះ បើកលែង
តែប្រតិបត្តិការមួយក្នុងចំណោមប្រយោជន៍របស់សហព័ទ្ធ របស់កូនបំណុល ឬ ញាតិខ្សែផ្ទាល់
បំណងប្រើប្រាស់បុព្វញាតិ ។

៣-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ដែលកាតព្វកិច្ចរបស់តួនាទីបំណុលមានតម្លៃច្រើនជាងតម្លៃកាតព្វកិច្ចភាគីម្ខាងទៀត ។

៤-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ដែលតួនាទីបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬ វត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយ ដែលភាគីម្ខាងទៀតនៃប្រតិបត្តិការជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៥-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ដែលតួនាទីបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬ វត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយដែលភាគីម្ខាងទៀតមិនមែនជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៦-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ដែលតួនាទីបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬ ផ្តល់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានាសម្រាប់បំណុលដែលមានប្រភេទដូចបានរៀបរាប់ នៅក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៣.-

១-នៅពេលដែលប្រតិបត្តិការ ឬ ការផ្ទេរត្រូវបានប្រកាសមោឃភាពក្នុងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ រាល់សាច់ប្រាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ ឬ ថ្លៃលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ គឺត្រូវទាមទារយកវិញ និងត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងទ្រព្យតួនាទីបំណុល ។

២-បុគ្គលដែលត្រូវពេញវិញទារប្រាក់ ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិដោយសារមោឃភាពនៃប្រតិបត្តិការមានសិទ្ធិទទួលបានតម្លៃបស្ចង្ចិមចំពោះតម្លៃដែលខ្លួនបានផ្តល់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការនោះ ។ ការសងមកវិញត្រូវដកចេញពីទ្រព្យតួនាទីបំណុលត្រឹមត្រូវ ដែលទ្រព្យប្រតិបត្តិការនៅមានក្នុងចំណោមទ្រព្យតួនាទីបំណុល ។ បុគ្គលនេះក៏ត្រូវមានសិទ្ធិផ្តឹងទាមទារសំណងក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលសំណុំរឿងក្រុមធនដែរ ។

១-នៅថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន តាមអាណត្តិរបស់ ឬ តាមអាណត្តិរបស់នៃកិច្ចសន្យា ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះការទាមទារសំណងជាមួយនឹងកាតព្វ- កិច្ចដែលខ្លួនជំពាក់ក្នុងបំណុល ការបើកសំណុំរឿងក្រុំយធនមិនមានអាណត្តិលើសិទ្ធិទូទាត់ ជម្រះនេះទេ ។

២-ក្នុងករណីដែលមានបណ្តឹងតវ៉ាពីក្នុងបំណុល ការយកទ្រព្យក្នុងបំណុលមកទូទាត់ ជម្រះដោយម្ចាស់បំណុល ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើ :

ក-ម្ចាស់បំណុលបានក្លាយទៅជាក្នុងបំណុលនៃទ្រព្យ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំ រឿងក្រុំយធន

ខ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានបណ្តឹងទាមទារពីម្ចាស់បំណុលម្នាក់ផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន

គ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះ តាមរយៈប្រតិបត្តិការ ពាណិជ្ជកម្មដែលជាកម្មវត្ថុនៃការតវ៉ា ឬ មោឃភាពតាមច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឃ-បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៣
សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៣៥.-

១-ទ្រព្យក្នុងបំណុលត្រូវបានយកមកទូទាត់សងការទាមទារបំណុលសមស្របចល់ នឹងក្នុងបំណុល និងការទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាល ។ បណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋ- បាលត្រូវរួមបញ្ចូលនូវប្រាក់បំណាច់ថ្លៃសេវា និងការចំណាយនានារបស់អភិបាលបណ្តោះ អាសន្នក្នុងដំណើរការរឿងក្តី ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សងនាការបរិច្ឆេទ ជម្រះបញ្ជី ត្រូវចាត់ទុកជាដល់កាលកំណត់សង នៅកាលបរិច្ឆេទជម្រះបញ្ជី ។

សិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដោះស្រាយ ត្រូវចាត់ទុកថាជា លក្ខខណ្ឌដោះស្រាយលក្ខខណ្ឌ ដរាបកាលក្នុងលក្ខខណ្ឌនោះមិនទាន់ត្រូវបានបំពេញទេ ។

Handwritten signature or mark.

មាត្រា ៣៦.-

បណ្តឹងទាមទារបំណុលដូចខាងក្រោមនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេក្នុងសំណុំរឿង ក្រុយធន :

១-ការប្រាក់ដែលកើនលើសិទ្ធិលើបំណុល ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបើក សំណុំរឿងក្រុយធន ។

២-ថ្លៃចំណាយរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការចូលរួមក្នុងសំណុំរឿងក្រុយធន ។

៣-ប្រាក់ពិន័យ និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ប្រាក់ពិន័យរដ្ឋបាល និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើសរដ្ឋបាលដែលតម្រូវ ឱ្យកូនបំណុលបង់ប្រាក់ ។

៤-បណ្តឹងទាមទារឱ្យអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដែលគ្មានតម្លៃតបស្នង ។

៥-បណ្តឹងទាមទារឱ្យសងប្រាក់ធ្វើឡើងដោយបុគ្គលណាមួយដែលកាន់កាប់ ផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលលើដើមទុនរបស់កូនបំណុលលើសពី ១៤ (ដប់ភាគរយ) ដែល បានឱ្យខ្ចី ឬ បណ្តាលឱ្យមានបំណុលនោះដោយចៃដន្យ ឬ បានធ្វើកិច្ចធានា ឬ បានដាក់ទ្រព្យ ធានាឱ្យកូនបំណុល ។ ប្រសិនបើកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ

បណ្តឹងទាមទារក្នុង កថាខណ្ឌនេះ

ត្រូវអនុវត្តតែក្នុងករណីដែលសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់កូនបំណុលជាក្រុម ហ៊ុនមូលធន ។

៦-បណ្តឹងទាមទារដែលកូនបំណុលរួមគ្នា ឬ អ្នកធានាអាចប្រឆាំងនឹងកូន បំណុល ប្រសិនបើកូនបំណុលរួមគ្នានេះ បានទូទាត់តាមការទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល ។

៧-សិទ្ធិលើបំណុលដែលភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវបានដាក់ជូនក្រោយ កាលកំណត់ឱ្យដាក់ជូនភស្តុតាងនោះ ។

៨-បណ្តឹងទាមទារបំណុលបន្ទាប់បន្សំដែលគ្មានអានុភាពក្នុងសំណុំរឿងក្រុយ ធន

ត្រូវអនុវត្តតែក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ។

៩-សេចក្តីប្រយោជន៍នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានប្រភេទដូចពោលខាងលើ ។

២៧/១២

មាត្រា ៣៧._

បំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ត្រូវទូទាត់ជាតម្លៃប៉ាន់ស្មានជាប្រាក់រៀល នៅ កាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ។ បណ្តឹងទាមទារបំណុលដែលកំណត់ប្រាក់ជាប្រយ- ប័ណ្ណបរទេស ឬ កំណត់ឯកតាប្តូរប្រាក់ផ្សេងទៀតនឹងត្រូវប្តូរទៅជាប្រាក់រៀលតាមអត្រា ប្តូរប្រាក់ដែលកំណត់ដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា នៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្រុមធន ។

មាត្រា ៣៨._

១-ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់រាល់ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលជូនអភិ បាលបណ្តោះ អាសន្នជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់ ។

២-ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលនីមួយៗ ត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ :

- ក-មូលដ្ឋានគតិយុត្ត និងមូលហេតុនៃបណ្តឹងទាមទារ
- ខ-ពេលវេលាដែលបណ្តឹងទាមទារកើតឡើង
- គ-ទីកន្លែងនៃបណ្តឹងទាមទារ
- ឃ-រាល់សិទ្ធិអាទិភាពដែលអាចមានភ្ជាប់ជាមួយបណ្តឹងទាមទារ តាមមាត្រា

៥៧ នៃច្បាប់នេះ

ង-លក្ខណៈ និងលំដាប់ថ្នាក់នៃទ្រព្យធានាដែលបញ្ជាក់ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិនៃ ជូនបំណុល និងសេចក្តីបញ្ជាក់លម្អិតអំពីទ្រព្យដែលដាក់ធានា

ច-ឯកសារទាំងឡាយ និងភស្តុតាងដទៃទៀតប្រសិនបើមាន ។

ឃ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែជួយម្ចាស់បំណុលក្នុងការបំពេញទម្រង់បែបបទ ច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៩._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរៀបចំបញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ដោយបញ្ជាក់លម្អិត ពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលម្ចាស់បំណុលបានដាក់ជូន ដោយអនុវត្តតាមមាត្រា ៣៨ របស់បណ្តឹងទាមទារត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃមុន

កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលឡើយ ។ បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូបអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

២-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវមានព័ត៌មានសង្ខេបតាមបែបបទងាយយល់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៨ ចំណុចទី ២ ក ដល់ចំណុចទី ២ ង ។ លើសពីនេះទៀតក្នុងករណីដែលទ្រព្យធានាស្ថិតក្នុងបណ្តឹងទាមទារ ការវាយតម្លៃលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវកំណត់តាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ នឹងត្រូវបានពិនិត្យរៀងរាល់ថ្ងៃនៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥
ផែនការសម្របសម្រួល
ផ្នែកទី ១
ការរៀបចំផែនការ

មាត្រា ៤០.-

រាល់សំណើផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើផែនការសម្របសម្រួលដែលបានដាក់ជូនតុលាការ ត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសាធារណជនអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

មាត្រា ៤១.-

១-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវចែងពីរយៈពេលសម្រាប់អនុវត្ត និងអាចចែងពីវិធីដោះស្រាយអសាធារណៈរបស់តួនាទីបំណុលដោយរាប់បញ្ចូលទាំង :

ក-ការលុបចោល ឬ ការកាត់បន្ថយទឹកប្រាក់ក្នុងសិទ្ធិលើបំណុលណាមួយ ដូចជាការប្តូរយកជាភាគហ៊ុន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងអាជីវកម្មរបស់តួនាទីបំណុល

ខ-ការកំណត់កាលវិភាគសម្រាប់ខ្ចីទាត់ប្រាក់ក្នុងបណ្តឹងទាមទារ ការបន្តអាជីវកម្មរបស់តួនាទីបំណុល ឬ ផ្នែកណាមួយនៃអាជីវកម្មនេះដោយបុគ្គលផ្សេងទៀត

ឃ-ការលក់ ការជម្រះនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ទោះស្ថិតក្នុងការដាក់ ធានា ឬ មិនស្ថិតក្នុងការដាក់ធានា ឬ សិទ្ធិឃាត់ទុករបស់ពរិយជនក៏ដោយ ឬ ការបែងចែក ទ្រព្យកូនបំណុលមួយផ្នែក ឬ ទាំងអស់ឱ្យទៅបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិលើទ្រព្យទាំងនោះក៏ដោយ ។

ង-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែចែងពីការទូទាត់គ្រប់ចំនួននូវថ្លៃចំណាយក្នុង សំណុំរឿង និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត និង បណ្តឹងទាមទារដែល បានធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលដំណើរការសំណុំរឿងកម្រៃធន ។

មាត្រា ៤២.-

សិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ មិនត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងផែនការសម្រប សម្រួលទេ លើកលែងតែសិទ្ធិលើបំណុលដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា ៣៩ ចំណុចទី ៣ នៃ ច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៣.-

ថ្លៃចំណាយដែលកើតឡើងពីការរៀបចំសំណើផែនការសម្របសម្រួលរបស់កូន បំណុល ឬ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយខាងរដ្ឋបាល ដែលត្រូវ ទូទាត់ដោយទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។ ឯថ្លៃចំណាយដែលកើតចេញពីសំណើផែនការផ្សេងៗ ទៀត ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយរបស់ភាគីដែលលើកសំណើនោះ ។

ផ្នែកទី ២

ការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល

មាត្រា ៤៤.-

ផែនការសម្របសម្រួលត្រូវដាក់សុំការពិនិត្យ និងឯកភាពពីម្ចាស់បំណុលក្នុងពេល លើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ឬ កិច្ចប្រជុំផ្សេងទៀតដែលកោះប្រជុំសម្រាប់គោលបំណងនេះ ។

មាត្រា ៤៥.-

ក-ក្នុងការអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវបានបញ្ចូលជាក្រុម ប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវបោះឆ្នោតស្របតាមចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនតាម ប្រយោជន៍របស់ខ្លួនខាងក្រោមនេះ :

ក-ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា

ខ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមមាត្រា ៥៧

ចំណុចទី ១-គ នៃច្បាប់នេះ

គ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមមាត្រា ៥៧

ចំណុចទី ១-ឃ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែមានការឯកភាពពី :

ក-ម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទ តាមរយៈការបោះឆ្នោតតំរូវរបស់ម្ចាស់បំណុល
នៅតាមប្រភេទនីមួយៗ ដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលមិនតិចជាង ៣/៤ (បីភាគបួន)នៃសិទ្ធិ
លើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ឬ

ខ-យ៉ាងហោចណាស់ពីម្ចាស់បំណុលមួយប្រភេទ តាមរយៈការបោះឆ្នោតតំ
រូវរបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងប្រភេទនោះដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលមិនតិចជាង ៣/៤ (បី
ភាគបួន) នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ៤៦.-

សិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការបោះឆ្នោតលើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវ
អនុលោមតាមមាត្រា ៧៥ នៃច្បាប់នេះ និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ម្ចាស់បំណុលដែលសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមិនខូចខាត ឬ រងផលប៉ះពាល់
ពីផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ និង

២-ម្ចាស់បំណុលដែលមានកិច្ចធានាមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតចំពោះតែ :

ក-ក្នុងករណីដែលទឹកប្រាក់សរុបក្នុងសិទ្ធិលើបំណុលលើសពី :

- តម្លៃទ្រព្យដែលមានកិច្ចធានាតាមការកំណត់របស់មាត្រា ២៦

នៃច្បាប់នេះ ឬ

- លើសពីតម្លៃនៃប្រាក់ថ្លៃលក់ទ្រព្យធានា ឬ

ខ-ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលលះបង់សិទ្ធិលើទ្រព្យដែលបានដាក់

មាត្រា ៤៧.-

១- ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីម្ចាស់បំណុលទាំងអស់បាន
ឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួលតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៤៥ នៃច្បាប់នេះ អភិបាល
បណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់ផែនការសម្របសម្រួល ។

២- តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចទទួលស្គាល់ផែនការសម្របសម្រួល បើលក្ខ-
ខណ្ឌខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ :

ក- ការបោះឆ្នោតត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ

ខ- តាមផែនការសម្របសម្រួល ម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់នឹងត្រូវ
ចាត់ទុកថា មានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងប្រភេទដូចគ្នា លើកលែងតែម្ចាស់បំណុល បានយល់ព្រមជា
លាយលក្ខណ៍អក្សរថាស្ថិតក្នុងលំដាប់អាទិភាពទាបជាងម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត

គ- តាមផែនការសម្របសម្រួល រាល់ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារនឹងទទួល
បានការទូទាត់ចំពោះការទាមទារតាមកម្រិត ដែលមិនតិចជាងកម្រិតដែលម្ចាស់បំណុល
នេះអាចនឹងទទួលបានពីការបែងចែកក្នុងពេលជម្រះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥៧
នៃច្បាប់នេះ

ឃ- តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់អាចទទួល
បានទឹកប្រាក់ច្រើនជាងទឹកប្រាក់សរុបក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ខ្លួនឡើយ

ង- តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានការទូទាត់ដែលទាក់ទិននឹងប្រាក់
ចំណូលភាគលាភ ឬ ភាគទុនទៅឱ្យម្ចាស់ភាគហ៊ុន ឬ សហកម្មសិទ្ធិករនៃក្នុងបំណុលឡើយ
រហូតទាល់តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមប្រភេទនៃម្ចាស់បំណុល ដែលមាន
ការទាមទារក្នុងផែនការសម្របសម្រួលរួចរាល់សិន

ច- តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ មិនត្រូវធ្វើការទូទាត់ថ្លៃថែទាំណាដែល
ច្រើនជាងប្រាក់ថ្លៃថែទាំដែលតុលាការ បានកំណត់ចំពោះក្នុងបំណុលដែលជារូបវន្តបុគ្គល
ឬសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់ក្នុងបំណុលដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិឡើយ រហូតទាល់
តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមផ្នែកនៃម្ចាស់បំណុលដែលមានការទាមទារក្នុង
ផែនការសម្របសម្រួលរួចហើយ ។

៣-លើផែនការសម្របសម្រួលមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដែលចែងក្នុងចំណុច ទី ២ នៃមាត្រានេះទេ តុលាការត្រូវសម្រេចដើម្បីចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជីលើទ្រព្យកូន បំណុល ។

៤-ការសម្រេចរបស់តុលាការតាមមាត្រានេះ ត្រូវធ្វើឡើងមិនឱ្យលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់លើផែនការ សម្របសម្រួល ។

មាត្រា ៤៨.-

១-ការទទួលស្គាល់របស់តុលាការលើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវមានអានុភាព បញ្ចប់សំណុំរឿងក្រុមធន ហើយត្រូវចាប់ផ្តើមរយៈពេលនៃការអនុវត្តផែនការសម្រប សម្រួលដែលបានកំណត់ ប៉ុន្តែការអនុវត្តផែនការនេះមិនត្រូវលើសពីរយៈពេលអតិបរមា ២ (ពីរ) ឆ្នាំឡើយ បន្ទាប់ពីតុលាការបានទទួលស្គាល់លើផែនការសម្របសម្រួល ។

២-ផែនការសម្របសម្រួលដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយតុលាការ ត្រូវភ្ជាប់ក- តព្វកិច្ចលើម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ ហើយរំលត់រាល់សិទ្ធិលើបំណុលដែលមិនអាចទទួលស្គាល់ ក្រៅពីសិទ្ធិលើបំណុលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៩.-

១-ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល រាល់ឯកសារអាជីវកម្មដែលចេញ ដោយកូនបំណុល ឬ ក្នុងនាមកូនបំណុលដែលមានសរសេរឈ្មោះកូនបំណុលត្រូវមាន សេចក្តីបញ្ជាក់ពីស្តារ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យផែនការសម្របសម្រួលអាចអនុវត្តចំពោះកូនបំណុល បាន ។

២-នៅពេលអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ឬ នៅកាលបរិច្ឆេទក្រោយពីនេះ ក្នុង គោលបំណងធានាការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យអភិបាល បណ្តោះអាសន្នបន្តការគ្រប់គ្រងតាមលក្ខខណ្ឌដែលតុលាការយល់ថា សមស្របនូវសកម្ម- ភាពរបស់កូនបំណុល ឬ សកម្មភាពអ្នកចាត់ចែងការងាររបស់កូនបំណុល ។ ក្នុងការធ្វើ ការសម្របសម្រួលកូនបំណុលនេះតុលាការក៏ត្រូវកំណត់ចំនួនប្រាក់ចំណាយនានាសម្រាប់

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវទូទាត់ដោយក្នុងបំណុលដែរ ។

មាត្រា ៥០._

១-ក្នុងករណីដែលផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈពេលដែលបានកំណត់ តុលាការត្រូវសម្រេចបើកសំណុំរឿងក្រុមធនចំណុចទី ១ នឹងក្នុងបំណុល ។

២-ការដាក់ពាក្យសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធនតាមចំណុចទី ១ ខាងលើអាចធ្វើឡើងដោយក្នុងបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬ តំណាងអយ្យការ ឬ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដូចចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ ចំណុចទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-សំណុំរឿងក្រុមធនដែលបើកឡើងតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ត្រូវចាប់ផ្តើមភ្លាមៗជាមួយនឹងការជម្រះបញ្ជីក្នុងបំណុល ។ អាណត្តិផែនការសម្របសម្រួលដែលទាក់ទងនឹងសិទ្ធិលើបំណុល សិទ្ធិលើទ្រព្យធានានិងសិទ្ធិផ្សេងៗទៀតរបស់ម្ចាស់បំណុល ត្រូវរក្សាទុកដដែលក្នុងការជម្រះបញ្ជីនេះ ។

ជំពូកទី ៦

ការអភិភកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល

មាត្រា ៥១._

ដោយមានជំនួយពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រមត្រូវកោះប្រជុំ និងធ្វើជាអធិបតីក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលលើកដំបូង ។

មាត្រា ៥២._

នៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរាយការណ៍ពីស្ថានភាពអាជីវកម្មរបស់ក្នុងបំណុល និងមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានស្ថានភាពអាជីវកម្មបែបនេះ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែបញ្ជាក់ថាមាន ឬ គ្មានលទ្ធភាពក្នុងការបន្តអាជីវកម្មទាំងមូល ឬ មួយផ្នែករបស់ក្នុងបំណុល មាន ឬ គ្មានលទ្ធភាពដែលត្រូវស្នើសុំការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល និងការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួលព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីផលវិបាកដែលនឹងមកពីការចំពោះការទូទាត់ឱ្យម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៥៣.-

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវសម្រេចលើបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួន ដូចខាងក្រោមនេះ :

- ១-សម្រេចលើផែនការបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយផ្អែកតាមរបាយការណ៍ របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដែលរៀបចំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំនេះ ។
- ២-សម្រេចលើផែនការសម្របសម្រួល ដែលត្រូវបានស្នើឡើងដោយកូន បំណុល ។
- ៣-ពិនិត្យឡើងថ្នាក់និទ្ទិលបំណុល
- ៤-សម្រេចលើបញ្ហាផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៥៤.-

១-បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើរបាយការណ៍របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន លើផែន ការសម្របសម្រួលត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវចោះឆ្នោតសម្រេច លើផែនការសម្របសម្រួលនេះ ។

២-ក្នុងករណីដែលគ្មានសំណើផែនការសម្របសម្រួលរបស់កូនបំណុល ឬ សំណើ ផែនការសម្របសម្រួលមិនត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវសម្រេច ដើម្បី :

៣-ផ្តារកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ប៉ុន្តែមិនត្រូវផ្អាកលើសពី ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ ទេ ដើម្បីឱ្យកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើនខាក់ចែល កាន់កាប់ទឹកប្រាក់សរុបមិនតិចជាង ១/៥ (មួយភាគប្រាំ) នៃបណ្តឹងទាមទារទៅដល់លើក សំណើផែនការសម្របសម្រួល ឬ

១-ចាប់ផ្តើមការជម្រះបណ្តឹងទ្រព្យកូនបំណុល ។

៣-លើកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលត្រូវបានផ្អាកដោយអនុលោមតាមចំណុចទី ២ ៣ ខាង លើ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសាជាថ្មី ម្ចាស់បំណុលត្រូវពិចារណា និងចោះឆ្នោតតែ លើផែនការសម្របសម្រួលណាដែលបានស្នើឡើងប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុល

មិនឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួលក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសាជាថ្មីនេះ ការជម្រះ
បញ្ជីទ្រព្យរួមបំណុលនឹងត្រូវចាប់ផ្តើម ។

មាត្រា ៥៥.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន រួមបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលអាចតវី ពីសុពលភាព
ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬ អាទិភាពផ្សេងទៀតនៃសិទ្ធិលើបំណុលក្នុង
បញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ។ សិទ្ធិលើបំណុលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដើម្បីទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿង
ក្ស័យធន ប្រសិនបើក្នុងករណីដែលសិទ្ធិលើបំណុលនោះគ្មានការតវីពីអភិបាលបណ្តោះ
អាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់ក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងករណីដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ម្ចាស់បំណុលតវីទៅនឹងសុពលភាព
ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬ អាទិភាពផ្សេងទៀតនៃសិទ្ធិលើបំណុលនេះ
ម្ចាស់បំណុលត្រូវស្វែងរកសាលក្រមសម្រេចលើសិទ្ធិលើបំណុលនេះតាមផ្លូវតុលាការ ។
តុលាការត្រូវលើកសវនាការលើករណីនេះឱ្យបានឆាប់បំផុត ។

៣-បញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវរៀបចំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងត្រូវតម្កល់
នៅតុលាការ បន្ទាប់ពីមានការកែប្រែដែលចាំបាច់តាមអាណត្តិសេចក្តីសម្រេចចុង
ក្រោយដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើនេះ ។

ជំពូកទី ៧

ការជម្រះបញ្ជី និងការទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៥៦.-

១-នៅពេលចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជី អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្តូរទ្រព្យសកម្ម
ដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់របស់រួមបំណុលឱ្យទៅជាសាច់ប្រាក់ឱ្យឆាប់បំផុតតាមដែល
អាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឆ្លើយតបតម្រូវការនៃការទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល
ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-ក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្រើ
រាល់មធ្យោបាយពាណិជ្ជកម្មសមស្របដែលទាំឱ្យទទួលបានទិន្នផលជាសាច់ប្រាក់ខ្ពស់
បំផុតសម្រាប់កូនបំណុល ។

៣-ទ្រព្យសកម្មទាំងអស់របស់កូនបំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ដែលអភិបាល
បណ្តោះអាសន្នលក់ជម្រះត្រូវតែគ្មានជាប់បន្ទុក ឬសិទ្ធិរបស់ភតិយធនណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៥៧.-

១-ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិកូនបំណុល ត្រូវប្រើប្រាស់
សម្រាប់ទូទាត់បណ្តឹងទាមទារតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ប្រាក់បៀវត្សបុគ្គលិក និងនិយោជិត ប្រាក់បំណាច់របស់អភិបាលបណ្តោះ
អាសន្ន សេវារដ្ឋបាល និងប្រាក់ចំណាយប្រដាប់ក្តី

ខ-បណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា រហូតដល់ត្រឹមកម្រិតខ្ពស់នៃតម្លៃនៃ
ផ្នែកដែលមានកិច្ចធានាក្នុងបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ឬ
ថ្លៃលក់សុទ្ធដែលបានមកពីការលក់ទ្រព្យធានានេះ

គ-ពន្ធដាររបស់រដ្ឋ ដែលមិនបានកម្ពស់លិខិតជូនដំណឹង

ឃ-បណ្តឹងទាមទារគ្មានកិច្ចធានាទាំងអស់ដែលបានទទួលស្គាល់ ។

២-ចំពោះបណ្តឹងទាមទារដែលកំណត់នៅក្នុងចំណុចទី១-ខ ទឹកប្រាក់នៃបណ្តឹងទាម
ទារទាំងនេះ ដែលលើសពីកម្រិតដែលចែងក្នុងចំណុចទាំងនេះនឹងមានសិទ្ធិទទួលបានការទូទាត់
ដូចគ្នានឹងបណ្តឹងទាមទារទូទៅ ដែលគ្មានកិច្ចធានាតាមចំណុចទី ១-ឃ ។

៣-ប្រាក់ថ្លៃលក់ដែលនៅសល់ពីការបែងចែក បន្ទាប់ពីការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារទាំង
អស់ដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ១ ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យកូនបំណុល ។

មាត្រា ៥៨.-

១-លើកលែងតែទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលមិនអាចលក់បាន អភិបាល
បណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុវត្តការជម្រះបញ្ជីចំពោះទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ហើយបែងចែកប្រាក់
ប្រាក់មិនឱ្យលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជី ។

តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ថែមសម្រាប់ការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិបំណុល និងការបែងចែកច្រកដែលបានពីការលក់ ។

២-មូលនិធិអាចត្រូវបានបែងចែកឱ្យទៅម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនភ្លាមៗនៅពេលមានច្រកគ្រប់គ្រាន់ក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

ជំពូកទី ៨

ការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន បន្ទាប់ពីការជម្រះបញ្ជី

មាត្រា ៥៩.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវដាក់ជូនតុលាការនូវរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។ របាយការណ៍នេះត្រូវចែងពីគណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់បានទូទាត់ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍នេះ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីការជម្រះឱ្យអស់នូវផ្នែកដែលអាចលក់បានទាំងអស់ក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

មាត្រា ៦០.-

តុលាការត្រូវកោះអញ្ជើញកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយម្ចាស់បំណុលក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីខ្លួនបានទទួលរបាយការណ៍ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន អនុលោមតាមមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនេះ ត្រូវអនុម័តគណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់បានទូទាត់ និងត្រូវសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ផ្នែកនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុលដែលមិនអាចលក់បាន ។

មាត្រា ៦១.-

១-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

២-សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធនរបស់តុលាការត្រូវផ្សព្វផ្សាយក្នុងរាជកិច្ច និងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៦២.-

នៅពេលបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធនបន្ទាប់ពីការជម្រះបញ្ជីការិយាល័យរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងការិយាល័យរបស់គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបិទលែងមានតទៅទៀត ។ កូនបំណុលមានសិទ្ធិក្នុងការលក់ជម្រះនូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលនៅសល់ ។

មាត្រា ៦៣.-

ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនមូលធន ត្រូវចាត់ទុកថាក្រុមហ៊ុននេះបានវិលាយនៅពេលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធននៅពេលជម្រះបញ្ជី លើកលែងតែការបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធននេះកើតឡើងពីការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ស្របតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

១-ក្នុងករណីដែលសំណុំរឿងកម្រៃធនបានបើកទល់នឹងកូនបំណុលដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិដែលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានការបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធននៅពេលជម្រះបញ្ជី កូនបំណុលអាចដាក់បណ្តឹងសុំទៅតុលាការដើម្បីសុំឱ្យរួចខ្លួនពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលមានការទទួលស្គាល់ ហើយខិនទាន់បានទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងកម្រៃធន លើកលែងតែកូនបំណុលបានទទួលទ្រព្យសកម្ម ឬ ប្រាក់ដែលបែងចែកខិនអស់ តាមមាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ទោះបីមានសេចក្តីសម្រេចដូចចំណុចទី ១ ក៏ដោយ ក៏បណ្តឹងទាមទារដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈនៅពេលបញ្ចប់សំណុំរឿងកម្រៃធន លើកលែងតែបណ្តឹងទាមទារដែលមានចែងតាមមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ និងតំណាងអយ្យការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចសវនាការលើបណ្តឹងសុំតាមចំណុចទី ១ ។

៣- គុណការត្រូវបដិសេធការរំដោះកូនបំណុលឱ្យរួចផុតពីបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់ទូទាត់ ប្រសិនបើ :

ក- កូនបំណុលមានពិរុទ្ធភាពពីបទព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសធារណៈ ឬ បទល្មើសវិលោភលើសេចក្តីទុកចិត្តទាក់ទិននឹងភាពក្រុយធននៃអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល

ខ- ក្នុងរយៈពេល៣ (បី) ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុយធនកូនបំណុលបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមិនត្រឹមត្រូវ ឬ មិនគ្រប់គ្រាន់អំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយចេតនា ឬ ដោយឆ្លើយតបប្រហែស ដើម្បីទទួលបានឥណទាន ឬ ទទួលបានការទូទាត់ពីមូលនិធិសាធារណៈ ឬ ដើម្បីរៀបរយការទូទាត់ប្រាក់ឱ្យស្ថាប័នសាធារណៈ

គ- ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុយធនកូនបំណុលត្រូវបានផ្តល់ការរំដោះឱ្យរួចពីបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់ទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្រុយធនមួយរួចហើយ

ឃ- ក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្រុយធន កូនបំណុលមិនបានទូទាត់គ្រប់ចំនួនទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលដោយសារការបង្កើតបំណុលមិនសមស្របធ្វើឱ្យខ្លះខ្លាយទ្រព្យសកម្ម ឬ ការពន្យារពេលក្នុងការបើកសំណុំរឿងក្រុយធន ឬ ម្ចាស់បំណុលគ្មានចំណងកែលំអលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុលទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក៏ដោយ

ង- កូនបំណុលមិនបានវិលតំកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី

ច- ក្នុងកំឡុងពេលបើកសំណុំរឿងក្រុយធន កូនបំណុលបានបំពានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការសហការនៅក្នុងសំណុំរឿងក្រុយធន ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី

ឆ- កូនបំណុលបានផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត ឬ ព័ត៌មានមិនគ្រប់គ្រាន់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី ។

៤-សេចក្តីសម្រេចធ្វើឡើងតាមមាត្រានេះ មិនត្រូវមានអានុភាពលើលទ្ធភាពរបស់ ម្ចាស់បំណុលក្នុងការដាក់ពាក្យសុំបន្តសំណុំរឿងក្រុំយធនប្រឆាំងនឹងកូនបំណុលតាមជំពូក ទី ៩ ឡើយ ។

ជំពូកទី ៩

ការបន្តសំណុំរឿងក្រុំយធន

ដែលអ្នកបានបញ្ចប់ មន្ទះបំណុលការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្រុំយធន

មាត្រា ៦៥.-

រាល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារក្នុងបញ្ជីបណ្តឹងទាមទារ ហើយមិនទាន់ បានទូទាត់គ្រប់ចំនួនអាចដាក់បណ្តឹងសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំបន្ត សំណុំរឿងក្រុំយធនក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្រុំយធន ។

មាត្រា ៦៦.-

១-សំណុំរឿងក្រុំយធនត្រូវចាប់ផ្តើមបន្តជាថ្មីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ កាលណា :

ក-ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់សម្រាប់បណ្តឹងទាមទារសំណងនេះត្រូវបាន លុបចោលឱ្យរួចផុតពីបណ្តឹងទាមទារនៅក្នុងពេលវិទសំណុំរឿងក្រុំយធន ។

ខ-មានទ្រព្យសកម្មដែលអាចយកមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល បាន ហើយក្នុងករណីដែលតុលាការរកឃើញថាអត្ថិភាពនៃទ្រព្យសកម្មនេះមិនត្រូវបានលើក មកពិចារណាក្នុងសំណុំរឿងក្រុំយធន ។

គ-សំណុំរឿងក្រុំយធនមិនត្រូវបន្តទេ កាលណាទឹកប្រាក់ ឬ តម្លៃនៃទ្រព្យសកម្មដែល ចែងក្នុងចំណុចទី ១ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទូទាត់ថ្លៃចំណាយសម្រាប់បន្តសំណុំរឿងនេះ ។

មាត្រា ៦៧.-

១-សេចក្តីសម្រេចបន្តសំណុំរឿងក្រុំយធន បង្កើតសិទ្ធិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ណាមួយក្នុងនាមរដ្ឋាការម្ចាស់បំណុលឡើងវិញ ។

២-សំណុំរឿងកម្រៃធនដែលបន្ត ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀបដូចគ្នាទាំងការជម្រះបញ្ជី និង បទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាទាំងសំណុំរឿងកម្រៃធនធម្មតាដែរ ។

ជំពូកទី ១០

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងម្ចាស់បំណុល

វិជ្ជកទី ១

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៦៨.-

១-មានតែបុគ្គលម្នាក់ ដែលអាចត្រូវបានតែងតាំងជាអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានដោយតុលាការ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនត្រូវ :

ក-ជាបុគ្គលដែលតុលាការ បានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលទាក់ទងនឹងអំពើ ឆោក ឬ រំលោភលើសេចក្តីទុកចិត្ត

ខ-ជាកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬ បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ឬ

គ-ជាសហព័ទ្ធរបស់ម្ចាស់បំណុល ឬ កូនបំណុល ឬ ជាសាច់ញាតិរបស់កូន បំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់ ។

៣-ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចតម្រូវឱ្យ :

ក-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមានលក្ខណសម្បត្តិបន្ថែមដែលមានចែងក្នុង ចំណុចទី ២

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ត្រូវទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៩.-

១-តុលាការត្រូវប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចេញពីសំណុំរឿងកម្រៃធន ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក-តាមសំណើលាបបំបាត់លាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន
ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចាត់បង់លក្ខណសម្បត្តិដូចបានចែងក្នុងមាត្រា

៦៨ នៃច្បាប់នេះ

គ-មានសំណើពីម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារ មានតម្លៃទឹកប្រាក់ យ៉ាងតិច ៥១. (ហាសិបមួយភាគរយ) នៃបណ្តឹងតាមទារសរុប

ឃ-មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានបំពេញភារកិច្ច ឬ បានបំពេញភារកិច្ចតាមវិធីដែលនាំឱ្យខូចផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលជាទូទៅ ។

ង-តុលាការអាចប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្នចេញនៅពេលណាក៏បាន តាម សេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមតាមចំណុច ១ ខាងលើ ។

ច-តុលាការត្រូវតែឯកភាពអភិបាលបណ្តោះអាសន្នថ្មី ដើម្បីជំនួសអភិបាលបណ្តោះ អាសន្នដែលត្រូវបានដកចេញ ។

មាត្រា ៧០.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមន្ត្រីរបស់តុលាការ ហើយត្រូវមាន កាតព្វកិច្ចស្មោះត្រង់ចំពោះតុលាការតែប៉ុណ្ណោះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងការចាត់ចែងទ្រព្យ របស់កូនបំណុល ឬ ស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្រុមធនឱ្យ បានឆាប់រហ័ស តាមសំណើជាលាយ លក្ខណ៍អក្សររបស់ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ ។

មាត្រា ៧១.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវតែបំពេញមុខងារដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងយកចិត្ត ទុកដាក់ ប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណតាមកាលៈទេសៈដូចគ្នានឹងអាជីវករដែរ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះរាល់ភាគីនៃសំណុំរឿងក្រុម ធនលើការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីការមិនបានអនុវត្តមុខងារ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ននិង ខ្វះការយកចិត្តទុកដាក់ ។

មាត្រា ៧២.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលបានប្រាក់បំណាច់ និងសំណងរាល់ថ្ងៃចំណាយ ដែលបានធ្វើឡើងក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ច ។ ការគណនាអត្រាប្រាក់បំណាច់នេះ

ត្រូវពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួនដូចជាពេលវេលាដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានចំណាយ ក្នុងពេលបំពេញការងារ តម្លៃសរុបនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និងវិសាលភាព និងភាពស្មុគស្មាញនៃសំណុំរឿងកម្រៃធន ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសសម្រាប់គ្រប់គ្រងអត្រាប្រាក់ចំណាច់ សម្រាប់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានតាមសំណើរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

ផ្នែកទី ២

ម្ចាស់បំណុល

មាត្រា ៧៣.-

១-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលអាចត្រូវបានកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន នៅពេលណាក៏បាន បើអភិបាលបណ្តោះអាសន្នយល់ថាកិច្ចប្រជុំនេះមានប្រយោជន៍ដល់ ការចាត់ចែងសំណុំរឿងកម្រៃធន ។

២-រាល់ម្ចាស់បំណុល អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអភិបាលបណ្តោះ អាសន្នដើម្បីកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវបញ្ជាក់ពីបញ្ហា ដែលស្នើសម្រាប់កិច្ចប្រជុំ ។

៣-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈ ពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីម្ចាស់បំណុល ដែលស្នើសុំកិច្ចប្រជុំនេះ ។

៤-រាល់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវដឹកនាំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬចៅក្រម ។

៥-មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ ។

មាត្រា ៧៤.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ អំពីការកោះ ប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដោយឆ្លើយតបជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនម្ចាស់បំណុលទាំង អស់ ក្នុងរយៈពេលក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃសំខាន់ៗ យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ៦ (ពីរ) នៅ ពេលកំណត់ក្រោម ដោយប្រកាសអំពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំ

ខ-ទីកន្លែងដែលត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំ

គ-បញ្ហាផ្សេងៗដែលស្នើសម្រាប់ការពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។

២- ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់អំពីការកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល យ៉ាងហោចណាស់ ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ មុនលើកកិច្ចប្រជុំ ។

៣- ការមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាត្រានេះ នឹងបណ្តាលឱ្យសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនោះ ក្លាយជាមោឃៈ ។

៤- មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ ។

មាត្រា ៧៥.-

១- សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់ក្នុងគ្រប់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើឡើងដោយសំឡេងឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើននៃតម្លៃសរុបក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ។

២- មានតែម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារមិនត្រូវបានជំទាស់ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ដោយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតទើបមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ ម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារត្រូវបានជំទាស់អាចបោះឆ្នោតបានតែក្នុងករណីមានការអនុញ្ញាតពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។ ក្នុងករណីដែលកាត់ទាំងនោះ មិនអាចមានកិច្ចព្រមព្រៀងលើសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ហើយកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវផ្អាកត្រឹមកាលបរិច្ឆេទមួយដែលមានរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ។

៣- ម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារមិនត្រូវបានជំទាស់អាចបោះឆ្នោតបានតែក្នុងករណីមានការអនុញ្ញាតពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ហើយកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវផ្អាកត្រឹមកាលបរិច្ឆេទមួយដែលមានរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ។

Handwritten signature or initials.

Handwritten mark or signature.

៤- ម្ចាស់បំណុលអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងអស់ ហើយអាចបោះឆ្នោតជាបុគ្គល ឬ តាមរយៈអាណត្តិគាហក ។

មាត្រា ៧៦.-

កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អាចពិចារណា និងសម្រេចលើបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងសំណុំ រឿងក្រុមធនមានជាអាទិ៍ :

- ១- ការទទួល និងពិចារណាលើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្រុមធន ធនពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។
- ២- ការរៀបចំផែនការសម្របសម្រួល រាប់បញ្ចូលទាំងផែនការដែលធ្វើឡើង ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នផង ។
- ៣- ការអនុម័តលើផែនការសម្របសម្រួល ។
- ៤- ការសម្រេចប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីបញ្ឈប់ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់កូន បំណុល និងចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជីលើទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។
- ៥- ការបញ្ឈប់ និងការផ្លាស់ប្តូរអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។
- ៦ - ការធ្វើសំណើទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ទាក់ទងនឹងប្រាក់បំណាត់របស់ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។
- ៧- ការតែងតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។
- ៨- ការទទួលរាល់អនុសាសន៍ពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៧៧.-

រាល់សេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ច របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ រាប់បញ្ចូលទាំងម្ចាស់បំណុលដែលអវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំផង ដែរ ។

កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលអាចជ្រើសតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់ បំណុលសមាជិកយ៉ាងហោចណាស់ ៣ (បី) រូប ហើយមិនលើសពី ៩ (ប្រាំបួន)

២៧/១២០៧

រូប ដែលជ្រើសរើសក្នុងចំណោមគំណាងម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា និងម្ចាស់បំណុលគ្មាន
កិច្ចធានា ។

២-ថ្ងៃចំណាយទាំងអស់ដែលម្ចាស់បំណុលបានចំណាយក្នុងការបង្កើត និងដំណើរ
ការនៃគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបានចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារដែលធ្វើឡើងដោយ
អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃ ហើយត្រូវទូទាត់ករណីនេះ
ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧៩.-

១-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើការងារគំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់
បំណុលទាំងមូល ។

២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមសេចក្តីសម្រេច
របស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានទឹកប្រាក់ភាគច្រើនក្នុងបណ្តឹងទាមទារសរុបទល់នឹងកូន
បំណុល ។ បើមានការស្នើសុំពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលអាច
ជួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យរបស់កូនបំណុលបាន ។

៣-តាមការស្នើសុំពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុ-
ញ្ញាតឱ្យគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលពិនិត្យបញ្ជីគណនេយ្យ និងគណនីទាំងឡាយរបស់កូន
បំណុល ។

ជំពូកទី ១១

ការបញ្ជូនឯកសារ

មាត្រា ៨០.-

១-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃសហកម្ម-
សិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅទីស្នាក់ការអាជីវកម្មរបស់
ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជី ។

២-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្រុមប្រឹក្សានៃសហកម្ម-
សិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅលំនៅ
ទីស្នាក់ការរបស់បុគ្គលនោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣- ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្រុំយធនទៅឱ្យនីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ឬ រូបវន្តបុគ្គលដែលរស់នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការចុះផ្សាយជូនដំណឹងយ៉ាងហោចណាស់ក្នុងសារព័ត៌មានដ៏មួយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងក្នុងសារព័ត៌មានដ៏មួយទៀតនៅក្នុងប្រទេសដែលជាកន្លែងបង្កើតនីតិបុគ្គល ឬ ជាកន្លែងរូបវន្តបុគ្គលនោះរស់នៅ ។

៤- តាមបណ្តឹងសុំរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្រុំយធន តាមវិធីផ្សេងពីវិធីដែលបានចែងក្នុងចំណុចទី ១ រហូតដល់ចំណុចទី ៣ នៃមាត្រានេះ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថាវិធីផ្សេងនោះមានភាពសមស្របនឹងជាក់លាក់ជាង ។

ជំពូកទី ១២
នោះសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨១.-

រាល់បទល្មើសក្នុងសំណុំរឿងក្រុំយធនត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១៣
នោះសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨២.-

១- ក្នុងរយៈពេលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅទិសទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការសាមញ្ញមានសមត្ថកិច្ច លើរឿងក្តីក្រុំយធនទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២-នៅពេលដែលតុលាការពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តុលាការសាមញ្ញត្រូវផ្ទេរសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីក្រុមប្រឹក្សានៃអស់ជូនទៅតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ១៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៣.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជាទិរាងរាង ។

មាត្រា ៨៤.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧
គួចព្រះចៅនាយក និងគាមព្រះរាជក្រាស់បង្គាប់

ព.ល.០៧១២.៦២៣

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី
ហង្សលនា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហង្សលនា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ខៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី
ហង្សលនា
ភិក សុផន

4/12